

Rosi oli kyllästynyt tuntemaan,
ettei hän kuulunut joukkoon.

Rosin rukous

Lucy Stevenson Ewell
(Perustuu tositahtumaan)

Rosi pudotti reppunsa lattialle. Toinen päivä uudessa koulu-
luokassa oli juuri päättynyt. Eikä päivä ollut mennyt hyvin.

"Mikä hätänä?" äiti kysyi.

Rosi lysähti sohvalle. "Jotkut meidän luokan oppilaat sanovat minulle ilkeitä asioita", hän sanoi. "Tummasta ihostani."

Koulussa ei ollut moniakaan, joiden iho oli samanvärinen kuin

Rosin, joten hänestä tuntui, ettei hän kuulunut joukkoon. Mutta kiusaaminen pahensi tilannetta moninkertaisesti.

Äiti näytti huolestuneelta. "Olen pahoillani", hän sanoi. Hän halasi Rosia. "Puhun asiasta opettajallesi."

Mutta seuraavana päivänä koulussa Rosia kiusattiin jälleen. Yksi poika hänen luokallaan oli hänelle ilkeä koko päivän.

Rosi tunsu olonsa surulliseksi. Mutta hän oli myös vihainen. Toisinaan kun poika oli hänelle tönkeä, Rosi antoi samalla mitalla takaisin. Mutta se ei tehnyt hänen oloaan paremmaksi.

Eräänä päivänä kun Rosi tuli koulusta kotiin, hän juoksi suoraan huoneeseensa. Hän oli kyllästynyt kiusaamiseen. Hän oli kyllästynyt tuntemaan, ettei hän kuulunut

joukkoon. Hän painoi kasvonsa tyynyyn ja itki.

Mitä voin tehdä asialle? hän mietti. Hän ei halunnut tuntea samaa koko loppuvuoden ajan.

Rosi pyyhki silmiään. Sitten hän katsoi kirjahyllyssään olevaa pientä Jeesus-patsasta. Äiti oli antanut sen Rosille auttaakseen häntä muistamaan Jeesuksen.

Ehkä minun pitäisi rukoilla, hän ajatteli. Hän polvistui ja risti käsivartensa.

"Rakas taivaallinen Isä, minuun todella sattuu. Luokkatoverini ovat minulle ilkeitä tumman ihonväri-
vuoksi, ja minusta tuntuu karmalalta. Autathan minua."

Tuntui hyvältä kertoa taivaalliselle Isälle omista tuntemuksista. Rosi tiesi, että taivaallinen Isä kuunteli. Hän tunsu olonsa

lämpimäksi ja rakastetuksi, aivan kuin hänen ympärilleen olisi kiedottu pehmeä peitto. Hänestä tuntui, että hänen ihonväriinsä oli kaunis. Hän oli Jumalan lapsi, ja Jumala rakasti häntä.

Kun Rosi oli lopettanut rukouksen, hän sai ajatuksen. Ehkä hän voisi tehdä muutakin, mistä olisi apua koulussa.

Seuraavalla viikolla Rosi ja hänen äitinsä puhuivat koulussa niille, jotka ovat vastuussa siitä, mitä hänen luokassaan tapahtui. Rosi etsi koulussa muita lapsia, joita kiusattiin, ja ystäväystyi heidän kanssaan. Hän yritti olla välittämättä pojasta, joka kiusasi häntä. Ja kirkossa sunnuntaina hän lausui todistuksensa siitä, että taivaallinen Isä rakastaa jokaista.

Asiat koulussa eivät tulleet kuntoon heti. Mutta kun oli vaikeaa, Rosi muisti, miltä hänestä tuntui rukouksen aikana. Hän on Jumalan lapsi, ja häntä rakastetaan. Ja koska hän tiesi sen, hän pystyi tekemään mitä tahansa. ●

ROSIN VINKKEJÄ RASISMIN KITKEMISEEN

RASISMI on sitä, kun ihmisiä kohdellaan epäoikeudenmukaisesti heidän ihonväriinsä tai taustansa vuoksi. Mitä sinä voit tehdä:

- Muista, että olet Jumalan lapsi.
- Kohtele jokaista rakastavasti, ystävällisesti ja kunnioittavasti. Muista, että hekin ovat Jumalan lapsia.
- Jos sinua kiusataan tai näet, että jotakuta kiusataan, puhu aikuiselle. Puolusta itseäsi, mutta älä reagoi samalla epäystävällisyydellä kuin sinua kohtaan on toimittu.
- Kerro kokemuksistasi muille. Auta heitä tietämään, etteivät he ole yksin.
- Puolusta muita, joita kohdellaan epäoikeudenmukaisesti. Ole heidän ystävänsä.

KUVITUS SHAWNIA J. C. TENNEY